

[JUDICI CÚPULA MOSSOS] 5a setmana: Mentre Batlle i els ME exculpen Trapero, els fiscals pretenen acusar Molinero, Comas i Castellví de complicitat amb el Govern

written by Lluís Busquets | 21 de febrer de 2020

DL 17-II-20, Sessió 16a.

Es reprèn la vista del judici a la cúpula dels ME. Continua el testimoni del coordinador d'informació del CNP, el comissari **Quintela**, que declara davant **Tubau**, defensa de **Trapero**. Quan li demana pel nombre d'efectius del CNP per a l'1-0, respon que és matèria reservada per la *Llei de Secrets Oficials*. **Tubau** li recorda que almenys es van incorporar 198 agents d'informació de la resta de l'Estat. Admet que van fer aquestes tasques a més dels ME perquè aquests parlaven de "manifestacions pacífiques" i el CNP preveia escenaris "violents". **Tubau** li replica que li ha demanat per l'exacta valoració del CPN: "Era molt difícil saber les xifres de participació del referèndum; dos milions de persones? No ho recordo, podria ser que se'n parlés, no ho descarto". **Tubau** li mostra l'acta de la subcomissió d'informació amb representants de la GC, CNP i ME celebrada el 28-IX. L'acta està firmada dos mesos després i no s'inclou cap valoració del CNP de possibles aldarulls, cosa a la qual el comissari treu ferro. La lletrada fa admetre a **Quintela** que el cap del CNP de Catalunya, **Sebastián Trapote**, era qui passava informació al coordinador de l'operatiu contra l'1-0, **de los Cobos**, tot i que no constés a les actes de la subcomissió d'Informació. També s'equivoca

quan diu que **Jané** nomenà **Trapero** (fou **Espadaler**). L'advocadessa li retreu que no hagi vist altres informacions que contradiuen la seva. "Vostè creu que jo puc saber...?" "Jo no sé el que pot saber una Brigada Provincial d'Informació", el talla **Tubau**.

□**Quintela** cedeix de nou sobre les declaracions del cap dels ME de Tarragona, del qual havia afirmat que havia declarat que farien cas a la Generaliat i no als jutges i fiscals: resulta que ni va escoltar les declaracions ni sap si **Trapero** el va renyar. **Quintela**, davant del fiscal, s'havia vantat d'haver rebut queixes d'agents del ME sobre el referèndum i d'un talp que li va fer arribar un mail del comissari **López** del 14-IX. **Tubau** l'enganxa: la Crida d'Escoles Obertes era prèvia a la instrucció de Fiscalia que els habilitava per actuar en contra i el CPN no va fer res i li mostra l'informe on queda clar que els agents d'informació vigilaven escoles la vigília de l'1-0 sense haver-hi actuat. Per a ell, requisar material era feina dels ME; ells només vigilaven on eren les escoles. No va denunciar l'incompliment dels ME i ha d'admetre que alguns centres tancats per la PN van tornar a obrir. El binomi de ME no impedí res; més aviat col·laborava. La presidenta, finalment, el talla per les valoracions que fa. **Quintela** es torna a posar en camises d'onze vares valorant l'actitud del Major. **Tubau** demostrarà tot seguit que **Quintela** filtrà al premsa de Madrid documentació requisada a la incineradora abans de lliurar-la a la l'Audiència. A $\frac{3}{4}$ d'una tocats, breu recés.

□Ara ha d'admetre que rebaixà el nombre de centres tancats pels ME. **Tubau** li recorda el número dos dels ME, **Ferran Lòpez**, va oferir compartir centre de comandament amb totes les forces policials actants. "Només sé que es van constituir quatre cèl·lules de seguiment", diu. Encara grinyola quan **Tubau** li fa parlar dels canals de comunicació, la qualitat dels seus informes i la petició de matrícules de cotxes per demostrar que les ME seguien els vehicles de les FCSE. En resum, en la

seva voluntat de culpar els ME, s'ha contradit a desdir. **Trapero** se'l mirava de biaix, sense retreure-li els ulls del damunt, a volts donant cops a la taula amb l'ampolleta d'aigua.

□ Ara és el torn de **Cristróbal Martell**, defensa de **P. Soler**. El CNP va posar en un informe una declaració seva, d'abans fins i tot, que fos advertit pel TC; i, a més, era un tuit. Entre les declaracions dels dirigents polítics, només n'hi ha una de **Soler**, quan no hi havia cap instrucció de Fiscalia. L'advocat treu el seu client dels informes del CPN. Un d'ells 'oblidà' un tuit de **Soler** del 3-X que reclamava no protestar en els espais on dormien els agents de la GC i del CNP, a més de demanar desconvocar el setge de la Prefectura de Via Laietana.

□ Torn de **Fermín Morales**, defensor de **C. Puig**. Encara que **Quintela** doni molta importància al secretari d'Interior (l'equipara amb el del Secretari ministerial, com si no s'hagués desmentit en sessions anteriors), no assoleix atorgar-li cap aspecte d' comandament operatiu.

□ Ara compareix el ME amb **TIP 4271**, Cap de l'Àrea Bàsica de Sarrià-Sant Gervasi durant l'1-0, Gaudí 51. Explica que va ordenar als seus efectius impedir el referèndum il·legal. Admet al fiscal **Carballo** que no es va poder tancar cap dels 20 col·legis; només l'ARRO va intentar actuar a l'escola Nàusica, però va acabar desistint atesa la quantitat de gent. Explica al fiscal que el telèfon i els whatsapp s'usen cada dia, no pas per amagar res: per emissora les converses han de "ser breus i concises". "Quan es calcula que seran llargues, truquem pel mòbil". Contra les declaracions de poca contundència, **Tubau** li fa explicar que la comissaria va rebre entre 30 i 35 agents de suport, perquè estaven ocupats tots els recursos de la comissaria; les furgonetes, per exemple, eren de presons. L'operatiu de l'1-0, com un operatiu conjunt, això és, un únic dispositiu amb tres cossos policials. "Cap comandament, en cap cas, va rebre instruccions de no actuar, hauria estat il·legal", sentència. L'inspector és membre del

SICME (Sindicat de Comandaments de Mossos d'Esquadra) i en va formar part de la direcció. Tampoc no es va rebre cap instrucció al sindicat de com actuar l'1-0.

□ Torn ara del ME **TIP 4631**, cap de torn a l'ABP de Gràcia, Gaudí 600, l'1-0, encarregat de la logística. "Aquell dia es va triplicar el personal, hi havia més material a repartir i que tots els binomis tinguessin tot l'equip", diu a **Rubira**. "No era fàcil enviar-los a un punt segur, a fer una feina auxiliar, no pas a encarregar-se de càrregues ni amb possibilitat de rebre-les". A Tubau li dirà que, "categòricament, aquell dia no es va donar cap permís. Mai no hi havia hagut tanta gent treballant.

□ Són gairebé $\frac{3}{4}$ de 3 i ara és el torn del ME **TIP 11741**. Era del Codex 901, és a dir, adscrit al servei d'investigació, no directament al referèndum. "Només vaig transportar binomis", al·lega. I assegura que no és d'ell la veu que té gravada el CNP. "Vam oferir una pericial de veu al CNP que van refusar", insisteix. El fiscal tanca: "No hi ha més preguntes." A les 3 menys deu s'acaba la sessió amb la renúncia a declarar de l'ex-consellera **M. Tura** i la petició de **Cristina Manresa**, comissària dels ME, reclamant el seu dret a no declarar per estar investigada pel Jutjat de Sabadell.

Dm 18-II-20. Sessió 17a.

Compareix un agent d'Informació del CNP, **TIP 86901**, que va ser identificat pels ME. Ha assegurat que no era normal que es demani identificar els agents, però, a preguntes de la defensora, el policia admet que els ME els van ensenyar els seus tips de manera voluntària.

□ Torn de testificals interessantíssimes. L'exdirector de la Policia (del VI-2014 al VII-2017), **Albert Batlle**, actual tinent d'Alcalde de l'Ajuntament de Barcelona per al PSC-Units per Avançar, que ja havia declarat el 24-IV al TS, respon a **Rubira** les raons del nomenament de **Trapero** com a Major. També

respon sobre l'Àrea de Mediació. Una divisió que depenia de la Comissaria de Relacions Institucionals que alhora era l'única comissaria que depenia de la Direcció General de la Policia. Detalla que va ser present a tots els centres de coordinació, però les "decisiones operatives eren responsabilitat dels uniformats". I afegeix: "Jo no sóc policia". Quan se li demana per l'operatiu de la consulta del 9N, **Batlle** explica, hàbilment, que aquell dispositiu estava aprovat per la fiscalia, cosa que no agrada al fiscal. **Rubira** replica: "La pregunta no era sobre el paper de la fiscalia". **Batlle** referma la tesi de **Cèsar Puig** que el secretari del departament només validava el pressupost. **Rubira** li demana si es pot tramitar una despesa administrativa oralment. "En una administració seriosa es fa un procediment administratiu", respon. Quan ME actuava com a policia judicial, depenien dels jutges, no de cap autoritat governativa. I explica que "en tres anys de director de la Policia només vaig haver d'autoritzar un cop que es disparés FOAM". El fiscal li demana per la seva dimissió. "Una dimissió sempre té motius polítics, personals i d'altra mena. Amb la dimissió de **Jané**, el nou conseller tenia perfecte dret a nomenar el seu equip." També sentia una certa incomoditat, diu, perquè li semblava que no comptava amb la confiança del Govern del país d'aquell moment, tot i que es va acomiadar de tothom cordialment. "Quan parla de país es refereix a Catalunya o a Espanya?" Amb el palmell de la mà en vertical sobre la taula diu que es refereix a Catalunya.

□ Torn de la defensora, **Tubau**. **Batlle** defensa el Major i recorda que quan va ser nomenat Comissari en cap, que no Major, la societat independentista el titllava de "punyalada Traperera" perquè no era independentista. "Quan vaig dimitir, si una cosa m'inquietava, era saber en mans de qui podia acabar tot plegat, els vaig demanar a **Trapero** i a **Puig** que continuessin". Pel que fa a les peticions d'escortes i "escombrades" de seguretat als despatxos, per a ell són simples "normes de seguretat elementals, i se'n continuen fent al país... a Catalunya i Espanya", ironitza cap a **Rubira**. Parla

tot seguit de la taxa turística, de l'ordre d'abstenir-se d'opinions polítiques arran dels missatges del col·lectiu "Mossos per la Independència" i com **Trapero** els va fer retirar una pancarta. Torna a explicar el paper de Mediació, que s'activava fins i tot en operacions judicials com els desnonaments. Per a **Batlle, Pérez de los Cobos** "era un càrrec polític del ministeri de l'Interior; mai no el vaig veure amb uniforme..." Per als ME era el número tres del ministeri de l'Interior; per això, en les reunions prèvies per preparar la Junta de Seguretat, mai no va despatxar ni amb el ministre ni amb el secretari d'Estat de Seguretat, sinó amb **de los Cobos**, en unes reunions on participava perfectament **Trapero**.

□ Respon tot seguit a les defenses de **Pere Soler** i de **Cèsar Puig**. Amb serenitat detalla que el càrrec de Secretari d'Interior no era ni és operatiu, sinó gairebé només pressupostari. I que va demanar a **Puig** que perquè "era un baluard".

□ Acabada la seva declaració, **Carballo**, caòticament, interroga **Joan Carles Molinero**, el cap d'Informació durant el 2017, que ja havia declarat el 4-IV del 2019. Ho fa a cara descoberta, senyal de transparència, a diferència dels agents de les FCSE, intenta declarar amb ordre a partir dels atestats dels ME dels fets del 20-IX-17 davant de la Conselleria d'Economia. "No és el mateix fer un cordó de tres metres que allunyar la gent a 30 metres de la conselleria!". No es van assabentar de les armes als vehicles fins després de l'una del migdia. Explica tot seguit el mail on el comissari **Comes** sobre una reunió amb l'aleshores secretari d'Hisenda **Lluís Salvadó**, sobre control de la fiscalitat per a patrimonis ocults o a l'estranger; constata com els ME es feien el sord aquest tipus de demandes del Govern. Explica que la funció de la Comissaria General d'Informació era fer informes de situació per tal que es prepararessin els dispositius. Ja fa estona que el fiscal fa preguntes inductives i demana opinions condicionades al testimoni, cosa que, finalment, la presidenta del tribunal,

talla i avisa al fiscal. Certament el 2015 van rebre la instrucció de la Fiscalia de l'Audiència Nacional per investigar el procés, cosa que es va encomanar a la Comissaria General d'Informació. En relació a l'1-0, **Moliner** explica que la intenció dels ME era "no incendiar el carrer", perquè, si es portava a terme el referèndum, les policies donarien compliment sense cap dubte a les ordres judicials i això provocaria aldarulls. "Era la nostra principal preocupació". Fiscalia adduïa que sols s'organitzà un comandament de guàrdia durant les jornades prèvies al primer d'Octubre. "L'objectiu era tenir un comandament clar i responsable visible a cada torn, al complex Egara i a les Sales regionals de Comandament". Quan explica on s'havien destinat les unitats de BRIMO i que els ARRO es destinaren a ordre públic al fiscal, aquest palesa que, a hores d'ara, encara no sap què són les ARRO (Àrea Regional Recursos Operatius). Són la una: recés.

□Segueix **Moliner**. Ara detalla que les explicacions de **Trapero** sobre la instrucció 4/2017 de la Fiscalia es van fer amb el Major a la comissaria de Mataró. Allà van sentir per la ràdio declaracions del conseller **Forn** dient que els Mossos no estaven d'acord amb el nomenament de **De los Cobos**. "Vam decidir emetre un comunicat intern que clarifiqués que les declaracions de **Forn** no eren certes i que únicament no es compartia que el nomenament d'un coordinador recaigués en una persona que tenia responsabilitats polítiques a Interior i no a un comandament operatiu, com s'establia als acords de la Junta de Seguretat". Detalla el pla per donar compliment la instrucció 5/2017 de la Fiscalia. Es van visitar 2.290 centres susceptibles de ser centres electorals. I subratlla que eren els tres cossos els habilitats per complir la interlocutòria del TSJC. Admet que els informes rebuts a a mida que s'acostava l'1-0, detectaven més mobilització i es podrien registrar aldarulls i situacions de conflictivitat i violència. Deixa anar amb manya que a les reunions de coordinació "ningú no va qüestionar el pla dels Binomis ni tant sols el coordinador policial **Diego Pérez de los Cobos**".

Tot seguit recorda que, malgrat pensaven tancar més escoles, amb els binomis no van obrir 293 escoles i l'1-0 en van tancar 24, mentre les ARRO en van tancar 110. Contra la manca d'efectius, l'informe del comissari **Quevedo**, cap de la Comissaria General Tècnica, comptabilitza uns 40.000 agents per intentar aturar el referèndum. (**José Antonio Nieto**, número dos del ministeri d'Interior, va apuntar que n'haurien fet falta 90.000). I tot seguit deixa al fiscal sense paraula: "Si els binomis s'haguessin retirat al matí hauria passat com amb el CNP i la GC: els centres haurien tornat a obrir". Els informes de la Comissaria General d'Informació es compartien amb els serveis d'informació del CNP i de la GC. I, aleshores, el fiscal va haver de suportar tres clatellots seguits. Primer: "No em sembla que es pugui comparar una muralla humana amb la *kale borroka*". Segon: Coneixien el moviment Escoles Obertes, però una ordre judicial no és cap patent de cors: constataren que en les activitats dels centres no hi havia ordinadors ni urnes ni paperetes ni res que estigués relacionat directament amb el referèndum i per això no van actuar; "així ho va entendre també GC i CNP que tampoc em consta que aturessin cap d'aquestes activitats". Tercer: "no es van muntar els dispositius en base als informes de la Comissaria General d'Informació sinó en base de la interlocutòria del TSJC". El fiscal, escuat, demana ara perquè es van revisar les actes de l'1-0 quan sap perfectament que es van completar, com explicarà perquè no tenien les dades dels tancament dels ARRO. El Fiscal està intrigat per com van tancar les escoles les ARRO. **Moliner** li explica que foren 110 col·legis i 10 casuístiques diferents, algunes "amb mitjans coercitius", detalla. Són les 3. El fiscal fa un transfert i diu que el testimoni està cansat. Fi de la visa per avui.

Dc 19-II-20. Sessió 18a.

Continua, avui puntualment, l'interrogatori del fiscal **Carballo** al comissari **Joan Carles Moliner**. **Moliner** detalla al fiscal el seu paper al CECOR durant l'1-0. Els ME no van

fer seguiments de les FCSE i als agents de paisà. Vigilaven les sortides per si hi havia aldarulls. “La competència era nostra”, conclou. Recorda que el binomi de ME s’havia de quedar proper al col·legi. Ara ha d’explicar al fiscal que **Puigdemont** portava el servei d’escortes normal com a màxima autoritat de Catalunya. “No es va fer cap dispositiu especial per a cap membre del Govern”. La prova era que alguns membres, com en el cas de Junqueras, no van poder votar al col·legi que els pertocava, a causa del cordó policial. El fiscal torna enrere. Sí, es va enviar un mail amb el llistat de col·legis on es requeria suport les FCSE. “En alguns ja hi havia intervingut, però els van tornar a obrir”, aclareix. Li ha d’explicar com actua la BRIMO. El fiscal empra la tècnica de les preguntes parany tornant enrere i anant endavant fins que la Presidenta l’ha d’advertir dient-li que el testimoni ja ha contestat. Tornen al pla per detenir **Puigdemont** i el govern: “Havíem de preveure manifestacions a la Ciutadella: per tant, era normal activar Tedax i la unitat canina que treballen amb unitats d’ordre públic. No era només qüestió d’entrar al Parlament, detenir i marxar”. El pla de detenció l’havien fet amb el comissari **Lòpez**, el Major i ell el 25 i el 26 d’octubre i van decidir no posar-lo per escrit. Tampoc el coneixien els intendants i comissaris que l’havien de dur a terme. “**Trapero** ens va dir que creia que havia de detenir el president. Li vam dir que com a Major no ho havia de fer ell, sinó el comissari **Lòpez** o jo”. **Moliner** va parlar amb el cap de l’helicòpter sobre les possibilitats d’aterrar a la Ciutadella. També ho va fer amb el comissari **Comes**, cap d’investigació criminal, a qui li va encomanar les tasques d’interlocució amb el TSJC. El dia 27 ordenaren a l’inspector **Garcia Solana**, responsable de relacions amb la Justícia, que es desplaçés al TSJC per posar-se a disposició de **Jesús Maria Barrientos**. Era un pla operatiu que no es va comunicar ni al director general. “No li tenien prou confiança?”, pregunta el fiscal. “No faci conjectures”, el talla la presidenta. Detalla que del 25 al 28-X es demanà al Grup Especial d’Intervenció que estigués a l’aguait, com ho estaven sempre, per tal de dur a terme un pla, sense concretar

quin. Reconeix, tanmateix, que es va destruir l'Excel on es repartien els binomis (un comissari i un intendent, amb els números dels mòbils dels escortes) per a cada membre del Govern.

□ Torn de la defensa. **Tubau** comença pel 20-IX. El primer avís que van rebre de la GC era genèric i inconcret. **Molinero** deixa clar que l'intendent **Laplana** no podia donar ordres a les unitats d'ordre públic; només feia de "fil conductor", entre el CECOR, mediació i els caps del dispositiu". Es repeteix un cop més que **Trapero** penjà el telèfon a **J. Sánchez**, que els retreia que fos la BRIMO qui fes el cordó davant d'Economia. **Molinero** explica a la defensa l'operatiu de l'1-0: al CECOR no hi havia cap polític. Contràriament a les acusacions, nega que es donessin permisos i vacances aquells dies d'octubre i setembre. Els ME tenien encomanada la vigilància d'edificis públics. "Les unitats que veien vehicles que passaven dues o tres vegades consultaven les matrícules per constatar que no fos hostil, com és pràctica habitual". **Tubau** desmunta un a un els relats de les acusacions. Primer, sobre la lentitud les pautes d'actuació (**Molinero** n'explica l'agilitat i en dona proves), després sobre la inacció dels ME. Es retorna a les reunions amb **Puigdemont** el 26 i 28-IX: el President els va dir que havia d'acatar el mandat del Parlament i que ells fessin el que haguessin de fer. Normalitza la crema de documents a la incineradora i critica les filtracions que van posar en risc agents encoberts, explica les escombrades i les vigilàncies de persones i sembla deixar clar que **Puigdemont** sabia que els ME no estaven amb el procés.

□ Torn de la defensa de **Pere Soler**. L'advocat **Cristobal Martell** fa referència a la petició de protecció de **Francesc Sutrias**, demanada al seu client i que els ME van refusar. **Molinero** diu que no li consta que **Soler** es queixés. La defensa de **Cèsar Puig** no formula preguntes. Recés de 15 minuts.

□ Tot seguit seu a l'estrada el Cap de Torn de la Prefectura dels Mossos amb **TIP 1763**, sotsinspector **Josep Lluís Guerrero**.

El fiscal **Rubira** després de fer-li detallar el seu paper el 19-IX, li demana que expliqui el seu paper durant l'1-0. "La meva comesa era recopilar informació a través del programa de gestió de les nostres patrulles que recopilava en un document durant dues hores, que li passava a l'aleshores el meu superior, l'intendent **Rosell**". **Martell**, en defensa de **Soler**, només formula dues preguntes sobre els mails que va reenviar **Guerrero** al seu client. Igual que la defensa de **Puig, Fermin Morales**, demana sobre la normalitat d'aquests mails. El sotsinspector ho deixa clar: eren del tot normals.

□

□ Nou testimoni, el comissari **Rafael Comes**, cap de la Comissaria d'Investigació Criminal. Pregunta el fiscal **Rubira**. Detalla una reunió (que qualifica de surrealista) celebrada amb l'aleshores secretari d'Hisenda, **Lluís Salvadó**, sobre fiscalitat, blanqueig de capitals i patrimonis. El Major l'havia advertit que temps abans els hi havien demanat dades sobre hostalatsges i els ME s'hi havien negat. La reunió va durar cinc minuts. "El 27-X cap al migdia, vaig arribar al Cecor del carrer Bolívia, i el comissari **Molinero** em va explicar que tenia un pla confidencial per detenir el Govern" i li va lliurar l'excel amb els binomis de la detenció (un comissari i un intendent per a cada membre del govern). "A mi no em tocava detenir ningú perquè havia d'estar coordinant l'operatiu amb el TSJC. Vaig fer tres preguntes: on estarien custodiats, com els transportarien, i qui ho faria", detalla. El 27, dia de DUI, vam estar esperant fins les dues del matí... Va trucar i ja havien tancat el TSJC. "No hi havia cap ordre de detenció", exposa. **Comes** detalla que va enviar l'inspector **Garcia**, cap de relacions amb la Justícia -té el despatx a la Ciutat de la Justícia- al TSJC per rebre instruccions. Es va presentar als escortes i a la secretària de **Barrientos** per dir-los que estava a la seva disposició. "No sabíem qui ordenaria una possible detenció, si el president del TSJC o bé un magistrat". El fiscal li retreu que una detenció l'ha d'ordenar el magistrat instructor. **Comes** recorda que eren aforats. **Espejel** talla al fiscal.

□ Torn per a la defensa. **Olga Tubau** li pregunta sobre les dues reunions que es van celebrar a Egara el 29 de setembre. Una amb els comissaris principals i una segona amb 220 comandaments. En la primera reunió, el Major va demanar “màxim rigor” en el compliment de la interlocutòria del TSJC. A la segona, es va detallar els tres nivells d’actuació: parella de Mossos, ordre públic i, en darrera instància, FCSE. Explica que aquell dia es va activar tothom, fins i tot gent que feia anys que no es posava uniforme i cotxes llogats. Van tenir feina a trobar-los material. I recorda que aquell mateix dia van haver de fer front a un doble homicidi.

□ Són la una i deu. Seu a l’estrada l’excap d’Informació, **Manuel Castellví**, que ja havia declarat el passat 11-III al TS. Ha de recordar al fiscal **Carballo** que es trobava fora de l’Estat durant el 20-IX. Es va reincorporar el 27-IX al seu despatx. Relata els informes d’Intel·ligència que feia la seva comissaria. “Són projeccions d’un especialista sobre situacions que es poden donar”, i s’enviaven a Prefectura i a la cadena de comandament. El fiscal li demana sobre el primer informe d’intel·ligència recollit per la GC el 8-IX i que feia especial incidència en l’independentisme revolucionari. **Castellví** es veu obligat a explicar al fiscal què significa la marca d’aigua de “reservat” i de “confidencial” en els informes d’intel·ligència. Altrament, en van fer sobre el procés participatiu del 9-N de 2014 com sobre el referèndum del 2017. El fiscal es refereix a un mail del 2-X sobre sobre què faria per investigar els fets del 20-IX. **Castellví** explica amb naturalitat al fiscal que el seu segon, **Miquel Justo Medrano**, li va explicar que les diligències ja estaven obertes. El comissari acabava d’aterrar de vacances. **Castellví** neguiteja **Carballo**. el comissari s’ho agafa amb filosofia, replica i, fins i tot, l’avis: “Deixi’m acabar la resposta”. El fiscal creu. Davant informes de tacar la imatge dels ME segons quines actuacions fessin, **Castellví** li respon amb contundència: “Són informes de prospeccions no dogmes de fe”. Li ha d’explicar el mot *Askegune* que apareix en un informe del

28-IX (terme usat a Euskadi, quan ciutadans envoltaven acusats de terrorisme perquè no fossin detinguts). Aquell dia **Castellví** va assistir a la reunió de la subcomissió d'Informació on els tres cossos policials coincidien en l'anàlisi de prospectiva i riscos. La seva aportació en la reunió amb **Puigdemont** el 28-IX va ser deixar clar que hi hauria les escoles obertes amb gent fent-hi activitats, tot i no detectar grups organitzats. Ha d'explicar com entén la resistència passiva. Explica al fiscal que els caps operatius havien de prendre al fiscal les decisions que creguessin sobre la prospecció que fes l'analista d'Informació. Són 3/ menys cinc de 3 i se supèn la vist fins a $\frac{1}{4}$ de 5.

□ En reprendre's, **Castellví** explica que l'1-0 va estar al Cedor. El migdia del 27 el Major el va informar d'un possible pla per detenir **Puigdemont**. "Només li vaig demanar si jo hauria de fer alguna cosa".

□ Torn per a la defensa. **Tubau** li demana sobre la instrucció del fiscal de l'AN, **Javier Zaragoza**, per investigar el procés. Mesos després de la instrucció, s'hi reuní a Madrid per aclarir dubtes. Al conseller **Jordi Jané** se li enviaven tots els informes de prospectiva, a **Forn**, el Major va dir que ja li enviaria ell els que considerés pertinents. Passats 2/4 de 5 acaba la vista fins demà.

□ **Dj 20-II-20.18a jornada**

Tubau renúncia a cinc testimonis de la defensa per reiteratius. Declara per videoconferència la testimoni **Anna Teixidó**, cap de protocol i relacions externes de Vicepresidència de la Generalitat el 20-IX-17 (ho continua sent), que ja havia declarat el passat 24-IV. Detalla que a les 8 del 20-IX es va assabentar que la GC escorcollaria despatxos de la seu d'Economia. Arribà a les 9 a la 6a planta. Ni a ella ni als responsables de seguretat se'ls demanà de deixar els cotxes al pàrquing. Des de la una del migdia va ser al vestíbul d'Economia. Cedí una sala als policies de la

comitiva judicial. **Tubau** assoleix que descarregui **Laplana** de responsabilitats. Des del vestíbul no es podia veure la gent concentrada i, per això, acompanyà un GC a un pis superior perquè se'n fes càrrec. Així i tot, el matí va sortir un parell de vegades i, a la tarda, sobre 2/4 de 5 va sortir per rebre el vicepresident i no va tenir cap dificultat. "Una hora després el vaig acompanyar a Hisenda i per creuar el carrer vaig trigar un tres quarts per la densitat". La gent que va suportar càrregues de la Brimo a la matinada tenia un altre perfil que els concentrats durant la jornada: "Feia olor d'alcohol i d'altres substàncies; era un ambient diferent". Es va assabentar més tard de com havia sortit la secretària judicial. El fiscal **Carballo** li demana que li detalli la seva feina i com és que pot dir que la GC no va demanar utilitzar el pàrquing. "Perquè estàvem tots junts". Quan li demana pel número de concentrats, fuig d'estudi: ja les ha donades la Guàrdia Urbana, les xifres. Traduí als GC els eslògans que cridaven els concentrats: "Votarem", "Els carrers sempre seran nostres" o "Llibertat". El fiscal li demana pel lloc dels fets (els fiscals condemnen sense haver vist ni haver-se interessat pel lloc del crim?). La GC es comunicava directament amb la lletrada del Jutjat 13, encara que ella ho negués. Assegura que, a la nit, **Sánchez** i **Cuixart** volien desconvocar la gent i així ho van dir a la GC.

□ Torn del Mosso **TIP 2748**, sotscaip a Ciutat Vella a Barcelona; va assistir a l'escorcoll d'Exteriors a Via Laietana. Quan el van informar de Regió Policial, hi envià un sergent a quarts de 10 del matí. Li informà que hi havia unes 200 persones que es manifestaven pacíficament. Hi va arribar sobre les 10 i es va posar a disposició del sergent del GRS de la GC, ell i els 11 efectius de seguretat ciutadana. "Ens va dir que es mantinguéssim de manera discreta". "Li vaig demanar que ens avisés dos minuts abans de la sortida de la comitiva o de detinguts per preparar el dispositiu. No ho va fer". En sortir, els concentrats es van esverar i els van tirar a terra defenses donant-los coces: "Sort n'hi va haver del dispositiu

conjunt de GRS i ME". En acabar l'actuació la gent es va quedar. "Vaig demanar ordre públic, i 25 minuts després van arribar 4 equips de les ARRO". Va dialogar tota l'estona amb el sergent del GRS. "Ens vam felicitar per l'actuació". En relació al matí, pel qual s'interessa el fiscal **Rubira**, diu que hi va haver relativa tranquil·litat. La gent feia càntics, però els policies uniformats poden deambular sense problemes.

□ Tot seguit declara el ME amb **TIP 1907**, el cap de l'ARRO a Barcelona. **Tubau** li fa explicar que el 20-IX es desplaçà a la seu d'economia a les 9 del matí amb la gent disponible a comissaria. En arribar-hi, a quarts de 10, ja s'adonà que era impossible entrar al lloc. Van haver d'aparcar a Gran Via, on la Guàrdia Urbana ja havia tallat el trànsit. Va baixar a fer una valoració per si era possible establir un perímetre i ho considerà impossible: eren vuit persones, la gent seguia arribant i calia custodiar els vehicles. Es comunicava amb el comissari **Joan Portals**, i no amb la intendent **Laplana**, i va demanar efectius provinents de Girona i Tarragona. Quant a l'acció de l'ARRO a Exteriors, hi envià a un sergent. La prioritat era treure la GC de davant d'Exteriors. Després de l'operatiu ell va marxar, però a la tarda va rebre l'ordre d'acudir a Economia i seguí al peu del canó fins a mitjanit, perquè l'endemà havien d'acudir al TSJC. El fiscal **Rubira** demana per les seves funcions. Demuestra, com el passat dimarts palesà el fiscal **Carballo**, que encara no sap què són les ARRO. Com a tècnic expert diu que la gent no volia perdre l'espai guanyat, i ell no volia que les coses empitjessin.

□

□ Torn per al testimoni del cap de la comissaria de Granollers, el **TIP 1254**. Es va encarregar del servei d'ajut en l'escorcoll al domicili de **Josep Maria Jovè**, número dos de Vicepresidència, a Les Franqueses. Van rebre l'avís a quarts d'una i va enviar-hi un indicatiu de paisà per valorar la situació. Ell mateix s'hi va desplaçar més tard, amb el sotscap de la comissaria i es va posar a disposició del tinent

Molina de la GC. Les forces de l'ARRO van arribar mitja hora després. Explica com les distribuï i que l'únic obstacle va ser que la gent s'asseia davant del vehicle del detingut. Va demanar als superiors per fer mediació. "Vaig parlar amb els alcaldes de Vallromanes i Les Franqueses, van agafar el megàfon i la gent es va aixecar. menys quatre nanos de la CUP", explica. Recés.

□Es reprèn i testimonia el ME amb **TIP 1218**, sots cap de la Regió Metropolitana Nord. Descriu les accions on va actuar l'ARRO a la seva zona: Sabadell, davant una concentració d'unes 700 persones, per un escorcoll, Rubí i Les Franqueses del Vallès, davant del domicili de **Josep M. Jové**: coincideix amb el testimoni anterior. Fiscalia no fa preguntes.

□Tot seguit declara el ME amb **TIP 3082**, sotsinspector i cap de la comissaria de Caldes de Montbui. Tenia la zona de control de Bigues i Riells el 20-IX, on van confiscar sobres i paperetes d'una empresa. S'oferí al sergent de la GC per qualsevol ajuda que necessités. Posteriorment, el cap de la policia local, el va trucar perquè els concentrats no deixaven sortir la comitiva judicial. Hi arribà a $\frac{1}{4}$ i medià fins que arribà l'alcalde i la gent es va alçar, de manera que no va caldre ordre públic. El fiscal tampoc pregunta.

□Torn per al ME amb **TIP 2028**, sots cap de la comissaria de Sabadell, que participà en els escorcolls de al GC a la ciutat. A quarts de 10 l'informaren de l'escorcoll i s'hi desplaça ell mateix perquè el relacionà amb el de la vigília a Terrassa. S'hi enviaren unitats de l'ARRO a més de seguretat ciutadana. Entre els concentrats hi havia responsables polítics de l'Ajuntament de Sabadell. Van aguantar la pressió de la gent, amb algun lesionat dels ME, però la comitiva va poder sortir.

□Torn per al ME amb **TIP 3719**, inspector en cap de Seguretat ciutadana de Sabadell, que actuà al carrer Sant Ferran número dos. Coincideix amb les declaracions anteriors del seu

superior. Detalla com van guanyar espai als concentrats.

□Tot seguit, per videoconferència, declarà el ME amb el **TIP 5163**, sotscap de la comissaria de Terrassa, que participà en l'actuació de la Guàrdia Civil a Unipost de la ciutat. Explica tot l'operatiu plantejat des de les 10 del matí, que implicava permís del Major **Trapero** (el seu cap directe en un destí anterior) per l'actuació de les ARRO a les 4 de la tarda. "Vaig parlar moltes vegades amb el Major i amb el comissari **Ferran Lòpez**. Em vaig quedar sense bateria i tot, perquè ens preocupava que la comitiva judicial pogués sortir, cosa que va poder fer a $\frac{1}{4}$ de nou". El fiscal **Rubira**, sense preparar-se, repeteix les mateixes preguntes de la lletrada. En distingir els concentrats de la zona nord i sud, en la primera més heterogenis i en l'altra d'"estètica més okupa", el fiscal ho canvia dient "estètica més okupa o de *kale borroka*". També ha parlat d' "immediació" cosa que el testimoni corregeix per "mediadors". El fiscal encara no ha entès que els ME actuen amb mediació? Les ARRO només van emprar els escuts en el moment de la sortida del secretari judicial.

□L'artificialitat de la inculpació els ME de passivitat o manca de contundència és palesa, però, davant de fiscals que ni s'assabenten del lloc dels fets ni de les forces dels ME, n'hi haurà prou? *Ex facto oritur ius, non factum ex iure*.